

Revista Nouă

- apare de șase ori pe an -

În acest număr semnează:

Florin DOCHIA ♦ Andrei IONESCU ♦ Mioara
BAHNA ♦ Mihaela MERAWEI ♦ Mihai CIMPOI ♦
Codruț CONASTANTINESCU ♦ Ioan Romeo
ROȘIIANU ♦ Iulian MOREANU ♦ Serghie
BUCUR ♦ Daniel Alin CIUPALĂ ♦ Romeo
Aurelian ILIE ♦ Constantin DOBRESCU ♦ Any
DRĂGOIANU ♦ Constantin ȘTEFURIUC ♦
Laurențiu GHIȚĂ ♦ Ionuț CARAGEA ♦ Oana
Cătălina BUCUR ♦ Eugen POHONȚU ♦ Elena
KATAMIRA ♦ Silviu DACHIN ♦ Violeta ANCIU ♦
Luminița POTÎRNICHE ♦ Liliana FILIȘAN ♦ Coca
POPESCU ♦ Octavian ONEA ♦ Adrian BRAD ♦
Nicolae NISTOR ♦ Ion Toma IONESCU ♦ Adrian
SIMEANU ♦ Ștefan Al.-SAȘA

Fondată de Bogdan Petriceicu HASDEU la 15 decembrie 1887
Seria a IV-a, editată de Cercul Literar «Geo Bogza» din aprilie 2004

Anul XIV nr. 5 (102) / 2017

Apare la CÂMPINA, ROMÂNIA

Ionuț CARAGEA**Insula lui Ovidiu***

*poem inspirat din legenda
Insulei lui Ovidiu*

dacă vrei să știi
ce înseamnă singurătatea
gândește-te la Ovidiu
și la petecul lui de pământ calcaros
înconjurat de apa lacului Siutghiol

gândește-te la omul care privea cerul
și atingea norii cu degetele
încercând să-i aducă mai aproape de
el
încât să fie trepte către templul zeilor
și să afle direct din gura lui Jupiter
de ce trebuia să îndure exilul

gândește-te cum implora pescărușii
care plonjau după hrană
în dâra de spumă din spatele
corăbiilor care traversau lacul:
„- nu mă luați și pe mine
cu voi până la Mediterana?”
dar pescărușii se așezau pe catarge
și îl priveau ca pe un frate de-al lor
cu aripile frânte
de care trebuiau să se despartă
fără să scoată un țipăt

gândește-te la brațele lui cum
trăgeau

neputincioase la ramele unei corăbii
imaginare
sau la sufletul lui care încerca să sufle
în pânze
zadarnic efort și sufletul rămânea atât
de singur
încât nu mai știa pe ce lume se află
oare insula era purgatoriul
în care trebuia să se curețe de toate
păcatele sale?

gândește-te cum vorbea cu peștii
bătrâni
pe care-i hrănea cu firimituri de pâine
despre inima lui pe care timpul
o curățase de solzi
și o lăsase să bată pe țărmul
amintirilor
tot mai erodat de ambiguități
și lacune

gândește-te la poemele lui triste
scrijelite pe scoarța sălciilor
plângătoare
sau pe scoarța stejarului bătrân
din fața colibei din chirpici
în care își ducea veacul

gândește-te la crivățul iernii
și la salbele de lacrimi înghețate
dăruite zeilor în schimbul unor
cuvinte
care să-i aline dorul de casă

gândește-te la hainele lui ponosite

Ionuț CARAGEA

impregnate cu mirosul puternic de
baltă
sau cu fumul de bălegar
unde erau mantiile lui curate și
elegante?
unde erau băile romane
calde și pline de flori?

toate drumurile trebuiau să ducă la
Roma
dar pașii lui Ovidiu se pierdeau pe o
insulă pustie
poetul desena cu un băț de stuf pe
nisipul umed
chipul soției sale, Fabia
chipul fiicei sale, Perilla
chipurile tuturor rudelor și prietenilor
apoi îi îmbrățișa pe toți cu un oftat
îndelung
și rămânea doar cu cochilii de melci
în palme
un șarpe se ivea dintre pietre
și-l ispitea să se aventureze
în adâncul apelor

nu greșise cu nimic
doar văzuse ceva ce nu ar fi trebuit să
vadă
ceva care l-a inspirat să scrie
și să ia atitudine
împotriva unor acțiuni imorale
așa a devenit proscris
în afara legii

și câte scrisori i-a trimis lui Augustus

Ionuț CARAGEA

și câte scrisori i-a trimis lui Tiberius
degeaba dacă împărații aveau
inima de piatră

poetul a murit la Tomis
unde a fost și înmormântat
acum statuia lui de bronz ne privește
meditativ
din fața muzeului de istorie
din Constanța
mulți trec pe lângă ea
fără să știe că Publius Ovidius Naso
a fost poetul roman care a devenit
poetul Daciei Pontice
poetul care a scris în limba geto-
dacilor
contopindu-și sufletul
cu cel al înaintașilor noștri

gândește-te, gândește-te
și iar gândește-te
2000 de ani au trecut
de la ultimii pași ai poetului
pe acel petec de pământ calcaros
înconjurat de apa lacului Siutghiol

iar dacă nu mă crezi
poți merge și tu pe insula lui Ovidiu
iar când valurile vor mângâia țărmul
vei auzi Tristele și Ponticele

**Poem dedicat marelui poet latin
Publius Ovidius Naso la împlinirea a
2060 de ani de la naștere și a 2000 de
ani de la moarte.*